

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 18C/67/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116212231
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Hlistová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1116212231.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava 1 v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Hlistovou v právnej veci žalobcov v 1.rade: M. I., O.: XX.XX.XXXX, V.: P. Č.. XX, XXX XX Bratislava, v 2.rade: L. I., O.. XX.XX.XXXX, V.: P. Č.. XX, XXX XX Bratislava, obaja zastúpení: JUDr. Edita Flaskárová, advokátka, Popradská č. 52 , 821 06 Bratislava, IČO: 1025503457, proti žalovanému: Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, IČO: 603 481, Primaciálne nám. 1, 814 99 Bratislava, o zaplatenie náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva k pozemku takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 1. rade 6.664,20 Eur z 5,05 % ročným úrokom z omeškania počnúc od 25.11.2016 do zaplatenia a to v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi v 2. rade 6.664,20 Eur z 5,05 % ročným úrokom z omeškania počnúc od 25.11.2016 do zaplatenia a to v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd konanie v o v z ť a h u k žalobcovi v 1. rade v časti o zaplatenie 5,05 % ročného úroku z omeškania zo sumy 3.346.66 Eur počnúc dňom od 01.01.2015 do 24.11.2016 a 5,05 % ročného úroku z omeškania zo sumy 3.317,54 Eur počnúc dňom od 01.01.2016 do 24.11.2016 z a s t a v u j e.

IV. Súd konanie v o v z ť a h u k žalobcovi v 2. rade v časti o zaplatenie 5,05 % ročného úroku z omeškania zo sumy 3.346,66 Eur počnúc dňom od 01.01.2015 do 24.11.2016 a 5,05 % ročného úroku z omeškania zo sumy 3.317,54 Eur počnúc dňom od 01.01.2016 do 24.11.2016 z a s t a v u j e.

V. Súd p r i z n á v a žalobcom v 1 .a v 2. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 07.06.2016 sa žalobcovia v 1.a2.rade domáhali zaviazania žalovaného k zaplateniu náhrady za obmedzenie ich vlastníckeho práva k pozemku z dôvodu zriadenia zákonného vecného bremena zákonom č. 66/2009 Z.z., a to vo

vzťahu ku každému vo výške 6. 664,20 Eur s prísl. Oprávnenosť svojho nároku odôvodnili tým, že žalobcovia sú spoluvlastníkmi pozemku parc. č. XXXX /. D. výmere 766 m² v kat úz. P. V., každý v podiele v 1/2. Pozemok je situovaný v zastavanom území obce v mestskej časti P. V.. Táto časť je plne zastavaná verejnou cestnou komunikáciou časti ulice F., ktorá priamo napája na výpadovku E XXX, F. M..

2. Žalovaný predmetný pozemok užíva cca 50 rokov ,avšak nájomné zaplatil žalobcovi len za 1 rok a to za obdobie od 01.11.2007 do 31.10.2008. Nájomná zmluva k pozemku zanikla, po uplynutí doby nájmu, nakoľko pred uplynutím doby nájmu žalobcovia - prenajímatelia nepožiadali žalovaného o predĺženie doby nájmu. Žalobcovia nemali záujem o predĺženie doby nájmu, pretože nájomné vo výške 10 Sk (cca 0,30 €) považovali za neprimerane nízke a žalovaný nebol ochotný poskytnúť vyššiu sumu.

3. Žalobcovia na vyčíslenie obvyklého nájmu pozemku požiadali znalkyňu C.. F., ktorá už v súdnych konaniach za predošlé obdobia bola súdom ustanovená na vypracovanie znaleckého posudku, správnosť jej posudku bol odobrený kontrolným znaleckým posudkom. Znalkyňa všeobecnú hodnotu nájmu za pozemok v roku 2014 stanovila vo výške 8,738 € /m², čo predstavuje pri rozlohe 766 m² sumu 6 693,31 €, za rok 2015 stanovila nájom vo výške 8,662 €/m² , čo predstavuje pri rozlohe 766 m² sumu 6 635,09 €. Žalobcovia sú toho názoru, že im prináleží primeraná náhrada za obmedzenie ich vlastníckeho práva, pretože predmetný pozemok nemôžu v zmysle §123 Občianskeho zákonníka a v zmysle §128 Občianskeho zákonníka držať, užívať a brať z neho úžitky. Nadväzne na znalecký posudok požadujú za obdobie od 01.01.2014 - 30.12.2015 každý sumu 13 328,40Eur titulom náhrady. Žalobcom ako spoluvlastníkom každý v podiele ? prislúcha titulom náhrady zodpovedajúcej výške všeobecného nájmu pozemku podľa znaleckého posudku za užívanie pozemku v roku 2014 suma 3346,66Eur a za rok 2015 suma 3 317,54 Eur.

4. Podľa ustanovenia §3 Nariadenia vlády č. 87 /1995 Z.z. pri omeškaní s plnením peňažného dlhu žalobcovia majú právo požadovať od dlžníka úroky z omeškania, od 01.01.2015, výška úrokov z omeškania je 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobcovia na základe uvedeného navrhli, aby súd žalovaného, t.j. Hlavné mesto SR pre Bratislavu, zaviazal žalobcovi v I. rade M. I. uhradiť za užívanie pozemku v roku 2014 sumu 3346,66 € s 5,05% úrokom z omeškania, počnúc dňom 01.01.2015 až do zaplataenia a sumu 3317,54 € za užívanie pozemku za rok 2015 s 5,05% úrokom z omeškania, počnúc dňom 01.01.2016 až do zaplataenia a žalobcovi v 2. rade L. I., 3346,66€ s 5,05% úrokom z omeškania, počnúc dňom 01.01.2015 až do zaplataenia a 3317,54 € s 5,05% úrokom z omeškania, počnúc dňom 01.01.2016 až do zaplataenia ako aj priznať nárok na náhradu trov konania.

5. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne, podaním zo dňa 06.12.2016. Vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na to, žalobcovia sa domáhajú žalobným návrhom zo dňa 6.6.2016 doručeným súdu dňa 7.6.2016 voči žalovanému zaplataenia sumy 13 328.40 Eur s príslušenstvom, ako primeranej náhrady za obmedzenie ich vlastníckeho práva v období od 1.1.2014 do 30.12.2015 za užívanie pozemku registra "N." v k. ú. P. V., parc.

č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 766 m², ktorého sú spoluvlastníkmi každý v podiele 1/2. K obmedzeniu vlastníckeho práva žalobcov došlo

z dôvodu zastavania predmetného pozemku komunikáciou na ulici F..

6. Pokiaľ ide o výšku náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva vyčíslenej na základe znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného znalkyňou C.. F. nesúhlasia s jeho záverom . Je pravda, že C.. F. bola súdom ustanovená na vypracovanie znaleckého posudku, ale len v jednom konaní na vedenom Okresnom súde Bratislava I vedenom, a to pod sp. zn. 25C/105/2010. V ostatných konaniach, v ktorých sa žalobcovia domáhajú voči žalovanému plnenia za iné obdobia už C.. F. nevypracovala znalecký posudok ako súdom ustanovený znalec, ale bola priamo oslovená žalobcami za účelom vypracovania znaleckého posudku. K znaleckému posudku č. 32/2012 C.. F. vypracovanému pre konanie 25C/105/2010 bol v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 6C/13/2012 súdom objednaný kontrolný Znalecký posudok č. 31/2013. ktorý vypracoval znalecký ústav Stavebná fakulta STU v Bratislave, ktorý výšku všeobecného nájmu pozemku stanoveného znalkyňou C.. F. určil ako nadhodnotenú a stanovil výšku všeobecného nájmu pozemku viac ako o polovicu nižšiu. Z uvedeného dôvodu žalovaný spochybňuje aj správnosť výpočtu všeobecného nájmu pozemku stanoveného v Znaleckom posudku č. 14/2016 C.. F..

7. Žalovaný ďalej namietal tento dôkaz aj z dôvodu, že v znaleckom posudku č. 14/2016 Ing. R. F. bolo pri výpočte všeobecnej hodnoty pozemku (strana č. 7 znaleckého posudku č. 14/2016). z ktorej sa vypočíta

nájom pozemku, pri koeficiente povyšujúcich faktorov uvedená hodnota 1 s hodnotením, že povyšujúce faktory sa nevyskytujú a podobne pri koeficiente redukujúcich faktorov je uvedená hodnota koeficientu vo výške 1 s hodnotením, že redukujúce faktory sa nevyskytujú.

V znaleckom posudku č. 32/2012 vypracovanom C.. F. pre konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 25C/105/2010 na stanovenie všeobecnej hodnoty nájmu za pozemok parc. č. XXXX/XX v k. ú. P. V. v období do 1.11.2008 do 30.6.2009 bola pri výpočte všeobecnej hodnoty pozemku (strana č. 6 znaleckého posudku č. 32/2012) pri koeficiente povyšujúcich faktorov uvedená hodnota 1.01 s hodnotením, že sú tu iné povyšujúce faktory ako napríklad tvar pozemku, výmera pozemku, druh možnej zástavby, sadové úpravy pozemku a pod. a pri koeficiente redukujúcich faktorov je uvedená hodnota koeficientu vo výške 0.99 s hodnotením, že sú tu závady viaznuce na pozemku ako napr. právo prechodu alebo prejazdu, ochranné pásmo a pod..

Vzhľadom na skutočnosť, že tá istá znalkyňa oceňovala ten istý pozemok v dvoch rôznych znaleckých posudkoch č. 32/2012 a č. 14/2016, pričom pri stanovovaní všeobecnej hodnoty pozemku v jednom posudku vychádzala z existencie povyšujúcich a redukujúcich faktorov " v druhom pozemku už žiadne povyšujúce ani redukujúce faktory pre oceňovanie pozemku nenašla, pre tieto nezrovnalosti v uvedených znaleckých posudkoch rozporuje žalovaný znalecký posudok č. 14/2016 predložený v tomto konaní žalobcami.

8. Ďalej poukázal na to, že žalobcovia sú spoluvlastníkmi pozemku - parcely registra "N. v k. ú. P. V., P. Č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 766 m² v podiele 1/2 zapísaného na LV č. XXXX. Na predmetnom pozemku sa nachádza komunikácia na ulici F., ktorej vlastníkom je žalovaný ex lege, preto žalobca v 1. rade a právny predchodca žalobcu v 2. rade za účelom majetkovoprávneho usporiadania

nehnutelnosti uzatvorili so žalovaným písomnú Zmluvu o nájme pozemku č. XXXXXXXXXXXXX na obdobie od 1.11.2007 do 31.10.2008 s nájmom vo výške 10.-Sk/m²/rok (0.33 Eur/m²/rok).

Podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak nájomca užíva veci aj po skončení nájmu a prenajímateľ proti tomu nepodá návrh na vydanie veci alebo na vypratanie nehnuteľnosti na

súde do 30 dní, obnovuje sa nájomná zmluva za tých istých podmienok, za akých bola dojednaná pôvodne. Nájom dojednaný na dobu dlhšiu ako rok sa obnovuje na rok, nájom dojednaný na kratšiu dobu sa obnovuje na túto dobu.

Keďže po uplynutí doby trvania nájmu dojednanej v Zmluve o nájme pozemku č. XXXXXXXXXXXXX, t.j. po 31.10.2008, žalovaný neprestal predmet nájmu užívať, pretože na pozemku sa nachádza trvalá stavba - komunikácia, ktorej vlastníkom je žalovaný ex lege, a žalobcovia si uplatnili nárok na vypratanie predmetu nájmu žalobou podanou na Okresnom súde Bratislava II až dňa 2.11.2016. Zmluva o nájme pozemku č. XXXXXXXXXXXXX sa v zmysle § 767 ods. 2 Občianskeho zákonníka konkludentne obnovila aj v žalovanom období (od 1.1.2014 do 30.12.2015), a to za tých istých cenových podmienok, t. j. za cenu 10,-Sk/nr/rok (0.33 Eur/m²/rok).

9.Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti uznávame nárok žalobcov len vo výške 0.33 Eur/m²/rok a vo zvyšku uplatneného nároku žiadame súd. aby žalobu ako nedôvodnú zamietol.

10. Žalobcovia nesúhlasili so stanoviskom žalovaného, nakoľko skutkové okolnosti v ňom udávané nie sú objektívne. K námietkam žalovaného v písomnom vyjadrení zo dňa 29.03.2017 uviedli, že žalobcovia voči žalovanému v predmetnom spore sa domáhali náhrady za užívanie ich pozemku par.č. XXXX/XX kat. úz P. V. z dôvodu obmedzenia ich vlastníckeho práva, spočívajúceho v umiestnení cestnej komunikácie na ich pozemku. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe spochybnil vyčíslenú náhradu za užívanie pozemku znalkyňou C.. R.Z. F.. Žalobcovia uviedli, že uvedená znalkyňa bola ustanovená v inom konaní 25C/105/2010 súdom Okresného súdu Bratislava I., a to v spore v ktorom žalobcovia sa domáhali o náhradu za užívanie ich pozemku za skoršie obdobie. Žalobcovia považovali posudok, znalkyne C.. F. za objektívny, pretože v konaní 25C/105/2010 kontrolný znalec C.. M. O. P. z Ústavu Stavebnej ekonomiky v Bratislave, bol stanovený taktiež Okresným súdom Bratislava I, a posudzoval posudok uvedenej znalkyne, pričom nevytkol ani najmenšie nedostatky.

11. Túto skutočnosť žalovaný zámerne zamlčal a odvoláva sa na posudok znalcov Stavebnej fakulty STU v Bratislave v konaní 6C/13/2012. Práve uvedený posudok má hrubé nedostatky na prvý pohľad z ktorého dôvodu žalobcovia sa obrátili na odbor znalcov a tlmočníkov Ministerstva spravodlivosti, a svojom podaní uviedli skutočnosti, ktoré sa im javili v posudku rozporuplné. Hlavne poukázali na

skutočnosť, že v posudku je redukujúcim faktorom pri určení všeobecného nájmu pozemku právo prechodu a prejazdu, pričom vlastník pozemku nezastával pozemok, zastával ho právny predchodca žalovaného a táto okolnosť nemôže byť v neprospech žalobcov. Nadväzne na podnet žalobcov, Ministerstvo spravodlivosti SR vyzvalo znalcov o dodanie ich posudkov na posúdenie a nadväzne na zistenia vykonalo usmernenie, z ktorého vyplynulo, že koeficient redukujúceho faktora môže byť stanovený veličinou, ktorá neznižuje, ale ani nezvyšuje hodnotu všeobecného nájmu a to môže byť vyjadrená len veličinou hodnoty 1.

12. Pokiaľ znalkyňa v posudku 32/2012 pri stanovení koeficientu redukujúceho faktora stanovila koeficient vo výške 0,99, ktorý veľmi mierne znevýhodňuje žalobcov, žalovaný na pojednávaníach za skoršie obdobie uvádzal, že tento redukujúci faktor sa mu javí ako veľmi mierny a požadoval kontrolného znalca, v domnení, že tento koeficient bude

zvýšený, pretože mal záujem žalobcov čo najviac znevýhodniť. Práve z uvedeného dôvodu, žalobcovia sa obrátili na Ministerstvo spravodlivosti SR, aby sa vyjadril k tejto otázke, či môže byť v neprospech vlastníkov pozemku zriadené právo prechodu a prejazdu - zastavanosť pozemku, čo nespôsobili. Nadväzne na usmernenie odboru znalcov a tlmočníkov Ministerstva spravodlivosti znalkyňa Ing. Straková už v posudku č. 14/2016 ustálila koeficient redukujúceho faktora hodnotou 1.

13. Je pravdou, ako žalovaný vo svojom vyjadrení uvádza, že žalobcovia v Zmluve o nájme pozemku č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 29.10.2007 uzavreli so žalovaným zmluvu o nájme pozemku na obdobie 01.11.2007- do 31.10.2008, vo výške 10 Sk/ m²/ rok(0 33 Eur). Túto škandalózne nízku sumu určil pracovník majetkového oddelenia a nie je stanovená podľa zákona o oceňovaní nehnuteľností. Žalobcovia sú názoru, že nájmná zmluva č XXXXXXXXXXXXX zo dňa 29.10.2017 bola uzatvorená podľa čl. 2 ods. 1 na jeden rok. Nájom sa dojednal na dobu určitú od 1.11.2007do 31.10.2008. Doba nájmu môže byť predĺžená len na základe písomnej dohody zmluvných strán, uzatvorenej najneskôr ku dňu skončenia nájmu. Z uvedeného odseku jednoznačne vyplýva, že pokiaľ nedošlo zmluvnými stranami k prolongácii zmluvy, tá zanikla uplynutím doby a to dňom 31.10.2008. Po tejto dobe už žalovaný ani neplatil žiadne nájomné a nechoval sa tak, ako keby si bol vedomý, že nájomný vzťah trvá, zrejme v tom čase bol uzročený s tým, že keď žalobcovia - vlastníci pozemku nepožiadali o predĺženie doby nájmu na ich pozemok, nájom k pozemku zanikol. Žalobcovia uvádzajú, že podľa § 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka "Účastníci občianskoprávných vzťahoch si môžu vzájomné práva a povinnosti upraviť dohodou odchyľne od zákona, ak to zákon výslovne nezakazuje a k z povahy ustanovení zákona nevyplýva, že sa od neho nemožno odchyliť." Účastníci dohodli uvedené znenie odseku aj vzhľadom na povahu prenajatej veci, ktorú nemožno vypratať, pretože cez cestnú komunikáciu denne prechádza približne 30 000 motorových vozidiel. V danom prípade, podľa uvedeného ustanovenia sa vylúčila aplikácia §676 ods.2 Občianskeho zákonníka, keď účastníci zmluvy č.XXXXXXXXXXX zo dňa 29.10.2007 v čl 2 ods.2 nájomnej zmluvy dohodli, že doba nájmu môže byť predĺžená len na základe písomnej dohody zmluvných strán, uzatvorenej najneskôr ku dňu skončenia nájmu, k čomu však nedošlo. Okrem vyššie uvedeného, prípadnú prolongáciu predmetnej zmluvy jednoznačne vylučuje aj správanie žalovaného, pretože po uplynutí doby nájmu dňom 31.10.2008 prestal platiť nájomné. Keď žalovaný mal za to, ako tvrdí vo svojich vyjadreniach, že zmluva sa konkludentne predĺžila v zmysle §676 ods.2 Občianskeho zákonníka, je { nelogické, že by neplatil ani nízku sumu 33 centov za m²/ rok a tým by sa vedome chcel dostať do omeškania s platením.

14. Ďalej žalobcovia zdôraznili, že podľa zmluvy č. XXXXXXXXXXXXX z 29.07.2007 nájom pozemku uplynutím doby zanikol, a navyše zmluva je neúčinná v zmysle S 47a Občianskeho zákonníka, nakoľko platné zmluvy podliehajú povinnému zverejňovaniu.

Žalovaný nakladá so svojim majetkom podľa zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí a preto v spojení so zákonom č. 211/2000 Z.z o slobodnom prístupe k informáciám v znení neskorších

predpisov mu tento zákon ukladá v ust. §2 v spojení s §5a povinnosť zverejňovania platných zmlúv na svojom webovom sídle.

Podľa ust. a § 5a uvedeného zákona " Povinne zverejňovaná zmluva je písomná zmluva, ktorú uzaviera povinná osoba a ktorá obsahuje informáciu, ktorá sa získala za finančné prostriedky, s ktorými hospodária právnické osoby verejnej správy, vrátane neštátnych účelových fondov, alebo sa týka používania týchto finančných prostriedkov nakladania s majetkom štátu, majetkom obce majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom právnických osôb zriadených zákonom alebo na základe zákona alebo nakladania s finančnými prostriedkami Európskej únie.

15. Podľa ods.14 citovaného ustanovenia "Povinne zverejňovaná zmluva sa zverejňuje nepretržite počas existencie záväzku " .

Podľa §47a Občianskeho zákonníka "Ak zákon ustanovuje povinné zverejňovanie zmluvy, zmluva je účinná dňom nasledujúcim po dni jej zverejnenia."

Z vyššie uvedeného vyplýva, že aj keby došlo k predĺženiu doby nájmu (s čím žalobcovia nesúhlasia), takáto zmluva by bola neúčinná, keďže nebola zverejnená.

Ani sám žalovaný nemohol považovať predmetnú nájomnú zmluvu za platnú a účinnú, nakoľko niekoľko rokov nepokračoval v platení nájmu za pozemok, ktorý je predmetom sporu a okrem toho zmluvu nezverejnil na svojom webovom sídle, aby nadobudla účinnosť.

Žalovaný resp. jeho právny predchodca predmetný pozemok bezplatne užíval viac než 40 rokov, nájomné podľa zmluvy zaplatil len za jeden rok a po uplynutí doby nájmu po 31.10.2008 už naďalej nič neplatil. Čo sa týka pôvodne dojednaného nájomného vo výške 33 centov (10Sk) žalobcovia uvádzajú, že Hlavné mesto SR Bratislava, keď vystupuje v iných právnych vzťahoch v opačnom postavení a to ako prenajímateľ pozemkov, požaduje nájomné vo výške 15 Eur za m2 /rok, za pozemok v porovnateľnej lokalite, ale keď žalovaný v zmluvných vzťahoch je nájomcom tak je ochotný poskytnúť len 33 centov(10 Sk) a tým zneužije svoje mocenské postavenie, v ktorých účastníci nemajú rovnoprávne postavenie. Rozdiel medzi ponúkanou a požadovanou cenou nájmu činí viac než 45 násobok (33 centov v porovnaní 15 Eur), pričom v takomto prístupe žalovaného je treba vidieť rozpor s dobrými mravmi spočívajúci v zneužívaní mocenského postavenia a v nerešpektovaní rovnosti účastníkov. Žalobcovia uvádzajú že cena nájmu vo výške 10 Sk - 33 centov nemá oporu v žiadnom zákone ani vo vyhl.č.492/2004 Z.z., podľa ktorej sa určuje všeobecný nájom pozemku. Škandalózne nízku cenu nájmu určil pracovník na majetkovom oddelení Magistrátu hl. mesta SR Bratislava a vo zmluvných sťahoch sa traduje desaťročia u tých vlastníkov pozemkov, ktorí sa svojho práva nedomáhajú súdnou cestou.

16. Žalobcovia sú názoru, že zmluvný záväzok zo zmluvyč.0088805980700

z 29.07.2007 zanikol dňom 31.08.2008, po tomto dátume bol bezzmluvný vzťah a podľa § 4 ods. 1 zákona č.66/2009 Z.z. vzniklo vo verejnom záujme dňom účinnosti zákona, teda 01.07.2009 v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok, ak nemá vlastníka stavby ku dňu účinnosti tohto zákona zmluvne dohodnuté k pozemku pod stavbou iné právo.

Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona " vlastníka pozemku pod stavbou je povinný strpieť Výkon práva zodpovedajúce vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že zriadené vecné bremeno je dočasným inštitútom, t.j. do času vykonania pozemkových úprav a poskytnutia náhradného

pozemku, preto do toho času vlastníkom pozemku prináleží náhrada vo výške obvyklého nájmu.

17. Žalovaný v stanovisku zo dňa 30.05.2017 opätovne namietal znalecký posudok žalobcov predložený v predmetnom konaní na základe obdobných dôvodov ako uviedol vo vyjadrení k žalobe zo dňa 06.12.2016.č.

18. Ohľadom neúčinnosti zmluvy č. XXXXXXXXXXXX o nájme pozemku žalovaný uviedol, že s uvedenou argumentáciou žalobcov nesúhlasí. Zmluva o nájme pozemku č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.11.2007 bola platne uzatvorená v roku 2007. kedy žalobcami uvedená právna úprava týkajúca sa povinného zverejňovania zmlúv nebola ešte účinná. Ustanovenie §5a zákona č. 211/2000 Z. z.

o slobodnom prístupe k informáciám v znení neskorších predpisov, ktoré zakotvujú povinnosť obce zverejňovať zmluvy na jej webovom sídle a podobne aj ustanovenie §47a občianskeho zákonníka nadobudli účinnosť až 1.1.2011, preto sa nemôžu retroaktívne vzťahovať na zmluvu uzatvorenú v roku 2007.

19. Žalovaný súhlasil s právnym názorom žalobcov, že v prípade, že by nedošlo k obnoveniu Zmluvy o nájme pozemku č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 18.11.2007 podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z., t.j. k 1.7.2009, by k tomuto pozemku mal žalovaný usporiadaný vzťah zákonným vecným bremenom. Žalobcovia sa domáhajú primeranej náhrady za obmedzenie ich vlastníckeho práva odvolávajú sa na § 128 Občianskeho zákonníka. Nárok na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva je zakotvený v § 128 Občianskeho zákonníka, ktorý je všeobecnou právnou úpravou. K tomuto všeobecnému ustanoveniu Občianskeho zákonníka je špeciálna úprava, ktorá je zakotvená v zákone č. 66/2009 Z. z., ktorý definuje toto obmedzenie vlastníckeho práva ako zriadenie vecného bremena pre vlastnícka stavby, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby. Za zákonom zriadené vecné bremeno prislúcha vlastníkovi pozemku nárok na odplatu za zriadené vecné bremeno, ktorú si však nemožno zamieňať s náhradou vo výške obvyklého nájmu, pretože spôsob výpočtu nájmu pozemku je upravený v časti G. prílohy č. 3 vyhlášky č. 492/2004 Z. z. a spôsob výpočtu odplaty za zriadenie vecného bremena je upravený v časti F. prílohy č. 3 vyhlášky č. 492/2004 Z. z., pričom pri venom bremene sa uhrádza hospodárska ujma, ktorá nie je totožná so nájomnou sadzbou. Žalobcovia sa v tomto konaní domáhajú plnenia, ktoré bolo v znaleckom posudku č. 14/2016 predloženom žalobcami vypočítané ako nájom pozemku a nie ako odplata za vecné bremeno. Žalovaný súčasne dal do pozornosti súdu uznesenie Krajského súdu v Bratislave 10Co/470/2015-207 zo dňa 26.1.2017. Na strane 10 v odseku 13. tohto rozhodnutia je publikovaný názor Krajského súdu v Bratislave, že finančná náhrada za vznik vecného bremena je jednorazová a preto neprichádza do úvahy forma opakujúceho sa finančného plnenia za pretrvávajúce obmedzenie vlastníckeho práva žalobcu, keď aj z ust. § 4 ods. 2 zákona č. 66/2009 Z. z. vyplýva, že vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Ak majú teda žalobcovia nárok na jednorazovú náhradu za zriadenie vecného bremena, právo na jednorazovú náhradu ako každé iné vecné právo sa premičuje v súlade s § 101 Občianskeho zákonníka vo všeobecnej trojročnej premičacej lehote, ktorá začala plynúť dňom účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z., t.j. 1.7.2009 a uplynula 1.7.2012. S poukázaním na vyššie citovaný názor Krajského súdu v Bratislave žalovaný je toho názoru, že nárok uplatnený v tomto konaní žalobcami dňa 7.6.2016 je premičaný.

20. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie prednesmi sporových strán, oboznámením sa s ich písomnými podaniami, oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi (list vlastníctva č. XXXX OÚ Bratislava II, Obec. P. V., kat. územie P. V., Znalecký posudok znalkyne C.. R. F. č.14/2016 zo dňa 22.02.2016, odpoveď MS SR zo dňa 13.08.2015 k žiadosti o výklad niektorých častí prílohy č.3 k vyhláške MS SR č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, Zmluva o nájme pozemku zo dňa 29.10.2007, Rozsudok KS v BA č.k. 3Co 105/2017-412 zo dňa 29.05.2018) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

21. Na základe vykonaného dokazovania, vychádzajúc z LV č. XXXX kat. územie P. V., mal súd za preukázané, že žalobcovia v 1.a 2.rade súd podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, parcela č. 2958/28 o výmere 766 m, druh zastavané plochy a nádvoria, každý v ?. Na parcele je postavená miestna asfaltová komunikácia v zmysle územného plánu mesta Bratislavy. Dňa 29.10.2007 uzavrel žalobca v 1.rade a L. I.Á., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol podielovým vlastníkom nehnuteľnosti a ktorý neskôr, na základe darovacej zmluvy (vklad do KN povolený dňom 21.05.2009), previedol svoj podiel na žalobcu v 2.rade, so žalovaným Zmluvu o nájme k pozemku č. XXXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bol nájom predmetnej nehnuteľnosti na dobu určitú od 1.11.2007 do 31.10.2008. Podľa čl. 2 bod 2) Zmluvy o nájme sa strany dohodli, že doba nájmu môže byť predĺžená len na základe písomnej dohody zmluvných strán uzatvorenej najneskôr ku dňu skončenia nájmu. Takáto dohoda, v dôsledku ktorej by došlo k obnove nájomného vzťahu, medzi stranami sporu uzatvorená nebola. Žalovaný i napriek tejto skutočnosti užíval v období rokov 2014 a 2015 a doposiaľ užíva nehnuteľnosť bez akejkoľvek finančnej satisfakcie vo vzťahu k žalobcom v 1.a 2.rade. Predmetom sporu je nárok za roky 2014 a 2015.

22. Existujúci právny vzťah medzi sporovými stranami upravuje zákon 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene niektorých zákonov (ďalej len zákon 66/2009). Žalovaný sa vlastníkom stavby - cestnej komunikácie stal v súvislosti s decentralizáciou štátnej správy, súčasťou ktorej bol aj prevod vlastníctva štátu k nehnuteľnému majetku na obce.

23. Medzi sporovými stranami doposiaľ nedošlo k dohode ohľadom majetkového vysporiadania pozemku stojaceho pod stavbou alebo finančného vyrovnania zodpovedajúceho obmedzeniu výkonu vlastníckeho práva žalobcov. V prejednávanej veci nebolo sporné vlastnícke právo žalobcov k dotknutej nehnuteľnosti a ani žalobcami spochybňované právo žalovaného užívať predmetný pozemok a preto úlohou súdu v predmetnom spore bolo posúdiť, či za obmedzenie vlastníckeho práva žalobcom za obdobie od 1.1.2014 do 31.12.2014 a od 1.1.2015 do 31.12.2015 prináleží náhrada a v akej výške.

24. Ako už bolo vyššie uvedené vzťah medzi sporovými stranami spadá pod právny režim zákona č. 66/2009 Z.z. v znení ktorého žalovanému vzniklo právo vecného bremena k užívaniu pozemku na ktorom stojí stavba nachádzajúca sa v jeho vlastníctve.

25. Podľa čl. I § 1 ods.1 zákona č. 66/2009 Z.z. tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných

predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou.

Podľa čl. I § 2 ods.1 cit. Zákona, obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal podľa osobitných predpisov vlastníkom stavby prechodom z vlastníctva štátu bez majetkovo právneho usporiadania vlastníctva k pozemkom môže poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Náhradný pozemok v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, poskytne vlastník stavby v tom istom katastrálnom území. Ak územie obce tvorí viac katastrálnych území, náhradný pozemok sa poskytuje v rámci územia obce.

Podľa ods. 2, ak sa neuplatní postup podľa ods.1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu.

Podľa ods. 3, ak bol v katastrálnom území do účinnosti tohto zákona schválený projekt pozemkových úprav, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná formou jednoduchých pozemkových úprav.

Podľa čl. I § 3 ods.1 veta prvá zákona č. 66/2009 Z.z. konanie o nariadení pozemkových úprav z dôvodu usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou podľa tohto zákona sa začína na žiadosť vlastníka stavby.

Podľa čl. I § 4 ods. 1 zákona 66/2009 Z.z. ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkovi stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

Podľa ods. 2 vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

26. Zákon č. 66/2009 Z.z. je zákonom, ktorý predpokladá ustanovenie § 151o ods.1 veta prvá Obč. zákonníka t.j. zriadenie vecného bremena zákonom. Je to predpis ktorý upravuje vlastnícke vzťahy k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obcí a vyšších územných celkov nadobudnutých podľa osobitných predpisov. V súvislosti s predmetným zákonom je potrebné vziať do úvahy, že majetkovoprávne usporiadanie pozemkov v zmysle vyššie citovaných ustanovení, prostredníctvom uzavretia zámennej zmluvy ako i konania o nariadení pozemkových úprav, priamo závisí od iniciatívy vlastníka stavby stojacej na dotknutých pozemkoch. V prípade ak je tento nečinný, nastupuje právo vlastníka pozemku domáhať sa ochrany vlastníckeho práva spôsobom zodpovedajúcemu právnemu

režimu vzťahu vlastníka a užívateľa pozemku a v rozsahu zodpovedajúceho platným právnym normám a to nielen vo vzťahu k Občianskemu zákonníku ale aj k Listine základných práv a slobôd a Ústave SR.

27. Podľa čl. 20 ods.1 ústavy každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

Podľa ods. 4 vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona za primeranú náhradu.

28. Podľa čl. 11 ods. 1 Listiny základných práva slobôd, každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje. Vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné len vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za náhradu.

29. Podľa § 123 Obč. zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, používať jeho plody úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 124 Obč. zákonníka všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

Podľa § 128 ods.1 Obč. zákonníka vlastník je povinný strpieť, aby v stave núdze alebo v naliehavom verejnom záujme bola na nevyhnutnú dobu v nevyhnutnej miere a za náhradu použitá jeho vec, ak účel nemožno dosiahnuť inak. Podľa ods. cit. ustanovenia, vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu.

Podľa § 151n ods.1 veta prvá Obč. zákonníka, vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať.

Podľa §151o ods.1 veta prvá Obč. zákonníka, vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou, na základe závetu v spojení s výsledkami konania o dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona.

Podľa § 151p ods.1 veta prvá Obč. zákonníka, vecné bremená zanikajú rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona.

30. V danom prípade v konaní nebolo preukázané, žeby vo vzťahu k dotknutým pozemkom boli realizované postupy za účelom majetkovoprávneho vysporiadania dotknutých pozemkov a preto nárok uplatnený žalobcami v predmetnom spore súd považuje za dôvodný čo do základu.

31. Otázkou náhrady za nútené obmedzenie vlastníckych práv vlastníkov pozemkov pod stavbami zákon č. 66/2009 Z.z. priamo nerieši ale z Ústavy SR možno vyvodit' záver, že dotknutému vlastníkovi prislúcha primeraná náhrada najmä s poukazom na čl.20 ods.4 Ústavy SR rovnako aj Listinu základných práv a slobôd čl.11 ods.4.

32. K nároku na finančnú náhradu a k námietke žalovaného o jednorázovom odškodnení za obmedzenie vlastníckeho práva.

Pokiaľ ide o otázku zaplatenia finančnej náhrady za obmedzenie výkonu vlastníckeho práva z dôvodu zákonného vecného bremena jednorázovo, v tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že zákon stanovuje dobu platnosti vecného bremena na dobu do vykonania pozemkových úprav, teda na dobu neurčitú. To znamená, že predovšetkým od žalovaného užívateľa pozemku a vlastníka stavby na ňom stojacej závisí kedy a za akých podmienok k majetkovoprávnenému vysporiadaniu v zmysle zákona č. 66/2009 Z.z. dôjde. Jeho nečinnosť nemôže byť na ťarchu žalobcov. Z tohto dôvodu nie je možné alebo je značne obtiažne stanoviť výšku náhrady do budúcnosti, nakoľko žalobcovia nemajú vedomosť o tom kedy bude konanie o pozemkových úpravách ukončené. Preto stanovenie výšky odplaty jednorázovo, pri zachovaní štatútu vecného bremena, by bolo podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi. Pre úplnosť súd poukazuje aj na to, že žalobcovia žiadajú o priznanie náhrady za obdobie spätne, t.z. za obdobie, kedy žalovaný užíval dotknutý pozemok bez odplaty. Takýto spôsob spätneho vyplácania náhrady súčasne vylučuje duplicitu plnenia, nakoľko v prípade majetkovoprávneho usporiadania v konaní o pozemkových úpravách bude riešená otázka

poskytnutia náhrady do budúcnosti. Zriadenie vecného bremena k pozemku v podielovom spoluvlastníctve žalobcov je nesporne nutným obmedzením jeho vlastníckeho práva. Takéto obmedzenie tak nemôže byť neodplatné, a je nutné zaplatiť vlastníkovi za neho náhradu. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. US 31/04 z 17.12.2004, ktorý v súvislosti ochranou vlastníckeho práva konštatoval, že " výklad právneho predpisu nesmie obmedzovať, resp. brániť v reálnom uplatnení základného práva. Medzera v právnej úprave nemôže mať za následok porušenie základného práva sťažovateľa garantovaného v Ústave Slovenskej republiky. V takomto prípade je potrebné použiť taký výklad, ktorý by základné právo nielenže neporušoval, ale naopak garantoval." Právo žalobcov vlastníť majetok a právo na jeho ochranu je ako základné právo garantované Ústavou Slovenskej republiky.

33. K výške náhrady a k námietkam žalovaného k znaleckému posudku č. 14/2016 .

Pri posudzovaní výšky náhrady plnenia súd vychádzal z výpočtov žalobcov vyplývajúcich zo znaleckého posudku č. 14/2016 vypracovaným súdnou znalkyňou Ing. R. F., ktorá pri určení výšky náhrad vychádzala zo všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti v zmysle vyhlášky MS SR č. 492/2004 o stanovení všeobecnej hodnoty majetku. Posudok bol vypracovaný na patričnej odbornej výške, zrozumiteľným a jasným postupom a záverečným výpočtom, v súlade so stanoviskom MS SR zo dňa 13.08.2015 k výkladu ustanovení vyhlášky č. 492/2004 Z.z. v súvislosti s výpočtom náhrad za zriadené vecné bremeno podľa zák.č. 66/2009 Z.z. V predmetnom stanovisku MS SR jednoznačne uviedlo, že v prípade stanovenia všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti znalec túto stanoví bez zohľadnenia existencie vecného bremena a hodnotu veci určí ako nájomný vzťah. Súčasne v tejto súvislosti súd poukazuje aj na konanie vedené na Okresnom súde Bratislava 1 25C 105/2010 v ktorom súd riešil, za účasti totožných účastníkov náhradu za obdobie od 01.11.2008 do 31.12.2009. Pri určovaní výšky náhrady súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku znalkyne Ing. Strakovej, ktorý bol vypracovaný podľa vyhlášky MS SR č. 492/2004, t.j. na základe rovnakých princípov a postupov ako pre účely tohto konania a ktorého správnosť záverov bola preskúmaná aj v odvolacom konaní a potvrdená rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k.3 Co 105/2017-412. Za daných okolností súd nemal pochybnosti o správnosti záverov znaleckého posudku, navyše keď argumentácia žalovaného okrem tvrdenia nebola podložená relevantnými dôkazmi.

34. Výšku ročnej odplaty za vecné bremeno znalkyňa vyčíslila za obdobie od 01.01.2014 do 31.12.2014 sumou vo výške 6.693,31 Eur a za obdobie od 01.01.2015 do 31.12.2015 sumou vo výške 6.635,09 Eur, čo v prípade žalobcu v 1. rade a žalobcu v 2.rade za existencie rovnakých vlastníckych podielov predstavuje finančný nárok voči žalovanému vo výške 3.346,66 Eur za rok 2014 a 3.317,54 Eur za rok 2015.

35. Pokiaľ ide o úroky z omeškania žalobcovia si pôvodne uplatnili za rok 2014 a 2015 úrok z omeškania v rovnakej úrokovej miere t.j. 5,05% ročne počnúc od 01.01.2015 do zaplatenia a od 01.01.2016 do zaplatenia. V priebehu konania žalobcovia v tejto časti svoj nárok vzali čiastočne späť a žiadali priznať úrok z omeškania za rok 2014 a 2015 od 25.11.2016, t.j. odo dňa doručenia žaloby žalovanému, do zaplatenia, kedy sa žalovaný preukázateľne z dôvodu nezaplatenia odplaty za užívanie pozemku v podielovom spoluvlastníctve dostal do omeškania. Súd na základe dispozitívneho úkonu žalobcov v konečnom rozhodnutí priznal úrok z omeškania v súlade s ich návrhom a vo zvyšnej časti

konanie zastavil. Úroková miera úrokov z omeškania bola určená v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.

36. K námietke žalovaného o obnove nájomného vzťahu založeného Zmluvou o nájme zo dňa 29.10.2007.

K námietke žalovaného ohľadom skutočnosti, že zmluva o nájme pozemku uzavretá medzi sporovými stranami sa ex lege obnovila za tých istých podmienok, keďže žalobca si po jej ukončení neuplatnil nárok na vypratanie, súd považuje za potrebné uviesť, že jednak účastníci zmluvy takýto postup výslovne vylúčili. Navyše postup podľa §676 ods. 2 Občianskeho zákonníka by vzhľadom na spôsob využitia nehnuteľnosti nebol reálne možný a preto uvedené ustanovenie nie je možné na daný prípad aplikovať.

37. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní. Keďže žalobcovia boli v konaní plne úspešní, súd im priznal s poukazom na § 255 a § 262 CSP nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana v neprospech ktorej bolo vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým (§ 365 CSP), že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávne obsadený senát,
- d) konanie má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.